Tale ved åbningen af Det danske Socialdemokratis 28.kongres søndag den 11. juni 1961.

Kære partifæller.

Det er en ganske særlig ære for mig på den socialistiske Internationales vegne at bringe en hilsen til det parti, hvor fra vor formand er kommet
i min tjenesteperiode. Men det er ikke nogen nem opgave.

lad mig sige det straks, at hvis det er vanskeligt for Jer at forstå mit danske, så er det endnu mere vanskeligt for mig at tale dansk.

For næsten fire år siden påtog jeg mig pladsen som sekretær. De fire år har jeg haft den store glæde at have Alsing Andersen som min formand.

Jeg vil gerne yde ham en særlig hyldest ved denne lejlighed, som en socialist, der har bredt udsyn og åbent sind og sans for de virkelige
værdier.

Siden det danske socialdemokratis sidste kongres har både I og jeg lidt
et stort tab. H.C.Hansens bortgang var ikke blot et tab for Jer, men var det for os alle. Han havde fra sine tidligste dage den største interesse for Internationalens arbejde, og denne interesse bevarede han hele sit liv igennem. Jeg glemmer aldrig, da jeg første gang kom til København som ny sekretær for at drøfte tingene med Alsing. Da gjorde H.C. noget, som var karakteristisk for ham. Det var forståligt,
at han ønskede at møde Internationalens nye sekretær. Det var forståeligt på grund af hans livslange tilknytning til socialismens sag, men det var typisk for ham, at han i stedet for at tilkalde mig til sit kontor, så kom han i stedet personlig til mig på partikontoret for ganske uformelt og uden nogen form for forloren højtidelighed at byde mig velkommen til Danmark og ønske mig alt godt i mit fremtidige arbejde.

Mit billede af Danmark vil imidlertid ikke være rigtigt, hvis jeg ikke også fortæller om mine erfaringer med hensyn til Viggo Kampmann.

Kampmann måtte overtage sit høje embede under indtryk at det alt for tidlige tab af H.C. Kampmann stod overfor en vanskelig opgave, men han løste den. Han førte partiet til sejr ved valget i november.

Jeg vil gerne hylde Kampmann for den dygtighed, det fremsyn og den sans for socialistisk retfærdighed, som han har vist i sit lederskab, siden han blev statsminister. Lad mig gentage offentligt alle mine gode ønsker for hans fortsatte succes.

Siden Alsing Andersen blev formand for Internationalen, har verden forandret sig meget, nye nationer er opstået og stiller problemer i vore ældre samfund i skarpt relief. Uden selv at kunne gøre for det, står de uden de politiske institutioner, som de europæiske socialistpartier har skabt gennem store anstrengelser og ofre. For første gang i Internationalens historie står vi overfor den praktiske opgave at samarbejde med nye samfund i nye nationer. Vi har taget opgaven op.
På en beskeden måde, nogle siger alt for beskedent. Det er en opgave, som vil kræve alle vore kræfter og også kræve store ofre, hvis vi skal imødekomme de krav, som disse lande og deres problemer stiller os overfor. Jeg er dog sikker på, at de ikke vil kalde forgæves på os.
Hvis vi skal yde den rette indsats på disse områder, så må de partier, som er Internationalens kærne, de europæiske partier, være i stand til at løse deres egne problemer på hjemmefronten. Indenfor internationalen prøver vi at yde vort til at overvinde de midlertidige vanskeligheder, der er opstået mellem landene indenfor E.E.C. og landene, der er medlemmer af E.F.T.A. og at overvinde dem vil sige at fjerne de negative elementer og at finde en konstruktiv løsning. Når jeg taler om midlertidige problemer er det for at understrege den væsentlige enighed mellem de konstruktive elementer i vore grupper. Jeg vil i den forbindelse gerne nævne Jens Otto Krags energi og klarsyn. Nogle synes, at han har for meget fart på. Men det er fartens tidsalder.
Vi skal ikke være bange for fart, forrudsat at der er god sigtbarhed. Der er mange, mange passagerer i vor europæiske omnibus,
Jeg bringer de hjerteligste hilsener fra Internationalen. I ved, at jeres beslutninger på denne kongres drejer sig ikke bare om Danmarks fremtid, heller ikke bare om Europas. De er også knyttet til fremtiden for de nyopdukkende nationer i Afrika og Asien og til de nye problemer i Latin-Amerikan Noget er også ved at ske i Spanien, hvor Franco har en fornemmelse af, at hans tid er ved at løbe ud,
I - partifæller - har holdt fest ved demokratiet og socialismen, og der er meget at gøre endnu. Internationalen har tillid til, at I vil møde fremtidens udfordring, og at I vil vise, hvad solidaritet betyder ved at yde ideer, kraft og ånd og også vilje til ofre i det omfang, som situationen kræver det.
Jeg ønsker alt godt for jeres forhandlinger, og jeg beder de delegerede om at overbringe mine hilsener til deres afdelinger og også at føre med hjem til dem

bevidstheden om, at også den indsats der ydes der, spiller en vigtig rolle for alt, hvad Internationalen står for.